

jordi torres: un argentoní al núvol

MARIA JOSEP CASTILLO

El passat dia 14 de juliol es va presentar al Saló de Pedra el llibre de l'argentoní Jordi Torres titulat *Empreses en el núvol*. L'acte, organitzat pel Centre d'Estudis Argentonins Jaume Clavell i per Argentonà Cultura i Debat, i amb gran assistència de públic, va ser tota una lliçó del que les noves tecnolo-

en el món empresarial aportats pel *Cloud Computing*, una de les moltes expressions angleses que en el camp de la informàtica, el món de Jordi Torres, es fan servir. Com a mostra del caire divulgatiu de la xerrada, que acompanyà la seva presentació amb un *power point* (una altra expressió en la llengua de Shakespeare), i per a il·lustrar el fet que darrerament cada quinze anys es produeix una revolució tecnològica, ens passà un curt vídeo en què es veia en un to humorístic el que suposen aquests canvis: una secretària, acostumada a utilitzar una màquina d'escriure, davant del seu nou PC (*Personal Computer*), a l'acabar d'escriure una línia de text, dóna un cop a la màquina tal com feia amb el seu antic aparell per canviar de línia, amb la conseqüència que tots podem imaginar: ordinador pel terra. Objectiu complert: amb el somriure als llavis tots ens fèrem càrrec del que suposen aquests canvis tecnològics que se succeeixen a velocitat de vertigen, fins al punt que a les noves generacions els ha d'explicar com funcionava una màquina d'escriure o no entenen les imatges que acabem de descriure.

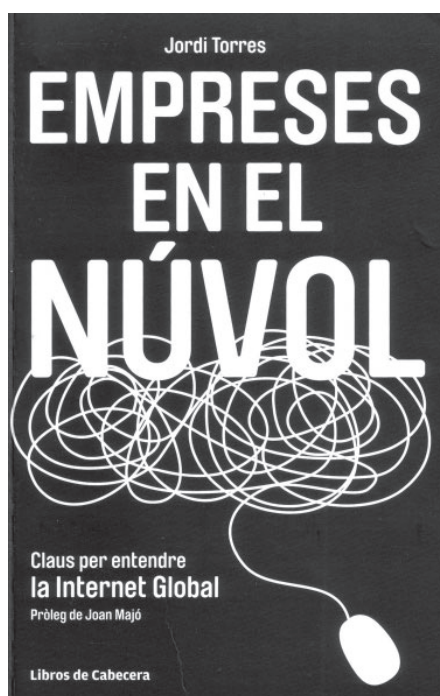
Pel que fa al llibre pròpiament dit, està prologat per Joan Majó, argentoní d'adopció i gran coneixedor del món de les telecomunicacions a més haver desenvolupat una carrera política que el va portar de l'Ajuntament de Mataró al Ministeri d'Indústria i Energia. És de la seva mà que comencem a endinsar-nos en el significat metafòric dels termes, núvol (*cloud* en anglès) i xarxa (*net* en anglès). El mateix autor fa també una introducció, un prefaci, en què amb un exemple molt personal mostra com han canviat les relacions soci-

als i la manera de comunicar-nos gràcies a les noves tecnologies: quan va conèixer a la que avui és la seva esposa va trigar mesos en contactar amb ella, mentre avui ho faria a cop de teclat en molt menys temps.

L'expressió anglesa *cloud computing*, traduïda al català com informàtica en núvol o computació en núvol, podríem definir-la com una forma de computació que ofereix serveis a través d'Internet. En lloc d'emmagatzemar la informació en l'ordinador propi ara es guarda en uns mastodòntics servidors ubicats en qualsevol racó del món. Tal com diu Torres, podem tenir els nostres contactes a *Facebook*, les nostres fotos a *Flickr* i els nostres vídeos a *YouTube*: "Perquè el meu ordinador ja no és el meu PC. Ara el meu ordinador és el núvol d'Internet".

Jordi Torres estructura el llibre en sis parts, cadascuna amb dos o tres breus capítols fins arribar als setze, acabant amb una cloenda en la qual ens anima a endinsar-nos en les possibilitats que ens ofereix aquest Internet Global que ell tan bé coneix i utilitza. Alguns dels apartats, tal com diu el títol, ens remeten al món empresarial i als canvis que suposa l'ús del núvol d'Internet com a eina, però també s'esmenten els riscos: què passa si en algun moment falla el servidor? Si una empresa perd les seves dades el resultat pot ser catastròfic. Un altre risc de la utilització d'Internet és la seguretat: quan les dades estan en el "núvol", queda garantida la privacitat, que només hi tingui accés el que les ha penjat o aquell autoritzat?

Un altre aspecte que volem destacar del contingut del llibre és l'apartat dedicat a la sostenibilitat. Torres ens fa veure com la utilit-

■ **Torres, Jordi**

■ ***Empreses en el núvol.***

Libros de cabecera, Barcelona, 2011

■ **161 pàgines**

gies, especialment Internet, han suposat en els darrers anys per la vida quotidiana i per al món de l'empresa. Amb una gran càrrega didàctica, Torres va donar als assistents una classe magistral sobre els canvis en el dia a dia i

zació dels recursos informàtics permet per una banda estalvi en recursos, però per un altre el manteniment del *Cloud Computing* suposa també una gran despesa en energia en els centres d'emmagatzematge i procés de dades. Quan ens parlà a la seva presentació de la grandària de les naus dedicades a allotjar els grans servidors i de la quantitat d'energia necessària per la seva refrigeració les xifres eren sorprenentment elevades.

Torres obre cada capítol amb una cita d'autors tan diversos que van de Gandhi a professors

universitaris i experts en informàtica. Em quedo amb una com a mostra, la del prefaci, ja que exemplifica l'optimisme amb el qual hem d'encarar les noves tecnologies i estar alerta dels nou canvis que en aquest àmbit aviat arribaran. Segons Sèneca: "mai es descobriria res si ens consideréssim satisfets amb les coses descobertes".

Ja per acabar cal destacar el compromís de Jordi Torres amb la nostra llengua, ja que el llibre està publicat per una editorial barcelonina dedicada al món de l'em-

Jordi Torres.
Foto: Enric Subià

presa i que fins ara només havia editat en castellà. Ell va insistir en una edició bilingüe i ho va aconseguir.

LA CARA I LA CREU | la Cara el galliner de la Sala

Pocs argentonins s'ho volien creure, o millor dit, eren escèptics davant la notícia que, finalment, s'obriria la sala per a fer-hi activitats, el que fos, però que s'obrí. Sense voler entrar en el fons de la qüestió, la història de la Sala ja no sabem si feia riure o plorar, però ara no cal parlar-ne més, des del passat dia 1 d'octubre s'hi pot accedir per assistir a la nova temporada de Teatre, Música i Dansa d'enguany. Felicitats!

Dies abans, a la façana de la Sala, aparegueren dues grans fotografies anunciant l'obertura del *galliner*, amb cabuda per a gairebé 450 persones, fotografies que han estat un bon reclam i que s'han utilitzat com a portada del programa de la temporada. No hem pogut esbrinar de qui és el disseny ni tampoc si el patrocinador correspon a un escorxador de la vila. Aquests oblits no ens els podem permetre, sobretot quan fan el fet, és a dir, cridar l'atenció.

L'èxit de públic fou total, tal com podia esperar-se després de tants anys de somiar amb la Sala.

Segur que aquest es mantindrà al llarg de la temporada. El que ens preocupa, però, és la continuïtat en la programació de les activitats de la Sala, el seu funcionament, la seva gestió; el seu ús, en definitiva. Ara tenim un bon equipament que no hauria d'estar mai aturat si volem que sigui rendible, un equipament que s'hauria de convertir en un reclam, no només

comarcal, sinó de país i això només ho aconseguirem amb una bona gestió i amb uns objectius clars que donin resposta a la qüestió de com volem que funcioni la Sala, culturalment parlant.

El primer pas ja està fet i ens n'alegrem, com a entitat, del resultat, disposats a col·laborar amb el que calgui per tirar-ho endavant. Enhorabona!

La Sala el dia de la inauguració.
Foto: Ajuntament d'Argenton